

אֵלֶּא בְּגִין דִּידִיעָה יָדַעַת וְחִכְמַתָּא אֶסְתַּבְּלַת. וְעַל דָּא
 אִיהִי אֶתְת לְגַבִּיּוּה לְמַעְבַּד (עֲמִיּוּה) טִיבּוּ וּקְשׁוּט, וְעַל דָּא
 אֶתְת (לְהַדְרִיּוּה) וְאֶשְׁתַּדְּלַת בְּעַסְקָא דָּא.

תָּא חַזִּי, בְּגִין דְּאִיהִי יָדַעַת יְדִיעָה וְאֶשְׁתַּדְּלַת
 בְּעַסְקָא דָּא. קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד סִיּוּעָא תַּפְּן
 בַּהֲהוּא עוֹבְדָא וְאֶתְעַבְּרַת מִיַּד. וְכֵלָּא הָוָה (דף קפז ע"ב)
 מִנִּיּוּה. וְאִי תִימָא אִמְרִי לָא אִיִּתִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אִינּוּן בְּגִין מַאֲתַתָּא אֶחְרָא, אִמְרִי מִן דָּא. אֵלֶּא וְדִאִי
 אִיהִי אֶצְטְרִיכָא לְעוֹבְדָא דָּא וְלָא אֶתְתָּא אֶחְרָא.

תִּרְיִן נָשִׁין הִוּוּ דְּמִנִּיּוּהוּ אֶתְבְּנִי זְרַעָא דִּיהוּדָה, וְאֶתּוּ
 מִנִּיּוּהוּ דְּוֹד מְלָכָא וְשְׁלֵמָה מְלָכָא וּמְלָכָא
 מְשִׁיחָא. וְאֵלִין תִּרְיִן נָשִׁין דָּא כְּגוֹנוּנָא דְּדָא, תַּמָּר
 וְרוֹת דְּמִיתוּ בְּעַלְיִיּוּהוּ בְּקַדְמִיתָא, וְאִינּוּן אֶשְׁתַּדְּלוּ
 לְעוֹבְדָא דָּא.

לשון הקודש

עֲשֵׂה שֵׁם סִיּוּעַ בְּמַעֲשֵׂה הַהוּא וּמִיַּד
 הִתְעַבְּרָה, וְהַכֵּל הָיָה מְפִנּוּ. וְאִם תֹּאמַר,
 לָמָּה לָא הִבִּיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אוֹתָם בְּנִים מֵאִשָּׁה אַחֲרֶת? לָמָּה מִזוּ?
 אֵלֶּא וְדִאִי שְׁהִיא הֶעֱרַכָה לְמַעֲשֵׂה הָוָה
 וְלָא אִשָּׁה אַחֲרֶת.

שְׁתֵּי נָשִׁים הָיוּ שִׁמְהֵן נִבְנָה הַזֶּרַע שֶׁל
 יְהוּדָה, וּבָאוּ מֵהֵן דְּוֹד הַמֶּלֶךְ וְשְׁלֵמָה

תָּמִיד. אֵלֶּא הִיא הִיִּתָּה צְדָקָת, וּבְחֻכְמָה
 עֲשֵׂתָה אֶת זֶה, שְׁהִרִי הִיא לָא הַפְקִירָה
 אֶת עַצְמָהּ אֵלִינוּ, אֵלֶּא מְשׁוּם שְׂיַדְעָה
 יְדִיעָה וּבְחֻכְמָה הִתְבּוֹנְנָה, וְעַל בֵּן הִיא
 בָּאָה אֵלִינוּ לְעִשׂוֹת וְעִמּוֹ חֶסֶד וְאַמֶּת, וְעַל
 זֶה בָּאָה וּבְפִרְהִסָּא וְהִשְׁתַּדְּלָה בְּעַסְקַת הָוָה.
 כֵּלָּא רָאָה, מְשׁוּם שְׁהִיא יָדְעָה יְדִיעָה
 וְהִשְׁתַּדְּלָה בְּעַסְקַת זֶה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

תָּמַר אֶשְׁתַּדְּלַת לְגַבִּי חֲמוּהָ דְאִיהוּ קָרִיב יַתִּיר
 לְבָנָיו דְּמִיתוּ. מָאי טַעְמָא אִיהִי אֶשְׁתַּדְּלַת
 לְגַבִּייהּ, דְּכִתִּיב כִּי רָאֲתָהּ כִּי גָדַל שָׁלָה וְהִיא לֹא
 נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה. וּבְגִין דָּא אֶשְׁתַּדְּלַת בְּעוֹבְדָא דָּא
 לְגַבִּי חֲמוּהָ.

רוּת מִית בְּעָלָהּ וּלְבַתָּר אֶשְׁתַּדְּלַת בְּעוֹבְדָא דָּא
 לְגַבִּייהּ דְּבַעַז דְּכִתִּיב, (רוּת א) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו
 וַתִּשְׁכַּב. וְאֶשְׁתַּדְּלַת בַּחֲדִייהּ וּלְבַתָּר אוֹלִידַת לִיהּ
 לְעוֹבֵד. וְאִי תִימָא אַמְאִי לָא נָפִיק עוֹבֵד מֵאֲתָתָא
 אַחְרָא, אֶלָּא וְדָאי הִיא אֶצְטְרִיכַת וְלֹא אֲתָתָא אַחְרָא.
 וּמַתְרִין אַלִּין אַתְבְּנִי וְאֶשְׁתַּכְּלִיל זְרַעָא דִּיהוּדָה,
 וַתְרוֹוִייהוּ בְּכִשְׁרוֹת עֲבָדוֹ לְמַעְבַּד טִיבוֹ עִם אֵינוֹן
 מִוְתִּיָּא לְאֲתַתְקַנָּא עַלְמָא לְבַתָּר.

לשון הקודש

רוּת מִת בְּעָלָהּ, וְאַחַר כֵּן הִשְׁתַּדְּלָה
 בַּמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֶצֶל בְּעוֹז, שְׂכֵתוֹב (רוּת א)
 וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְהִשְׁתַּדְּלָה
 עִמוֹ, וְאַחַר כֵּן הוֹלִידָה אֶת עוֹבֵד. וְאִם
 תֹּאמַר, לָמָּה לֹא יֵצֵא עוֹבֵד מֵאִשָּׁה
 אַחְרָת? אֶלָּא וְדָאי הִיא הַצְּרָכָה וְלֹא
 אִשָּׁה אַחְרָת. וּמִשְׁתִּי אֵלוֹן נִבְנָה וְנִתְקַן
 זְרַעוֹ שֶׁל יְהוּדָה, וּשְׁתִּיֵּהוּן עָשׂוּ
 בְּכִשְׁרוֹת, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אוֹתָם
 הַמֵּתִים לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם לְאַחַר מִבְּנֵי.

הַמֶּלֶךְ וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וּשְׁתֵּי הַנָּשִׁים
 הִלְלוּ זֶה כְּמוֹ זֶה, תָּמַר וְרוּת שְׁמֵתוֹ
 בְּעַלְיָהֶן בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהֵן הִשְׁתַּדְּלוּ
 לַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה.

תָּמַר הִשְׁתַּדְּלָה אֶצֶל חֲמִיָּה, שֶׁהוּא
 יוֹתֵר קְרוֹב לְבָנָיו שְׁמֵתוֹ. מָה הַטַּעַם
 הִיא הִשְׁתַּדְּלָה אֶצֶל? שְׂכֵתוֹב כִּי
 רָאֲתָהּ כִּי גָדַל שָׁלָה וְהִיא לֹא נִתְּנָה לוֹ
 לְאִשָּׁה, וּמִשׁוּם זֶה הִשְׁתַּדְּלָה בַּמַּעֲשֵׂה
 הַזֶּה אֶצֶל חֲמִיָּה.

וְדָא הוּא כְּמָה דְאַתְמָר (קהלת ד) וְשִׁבְחָ אֲנִי אֶת
הַמֵּתִים שְׂכָר מֵתוֹ, דְּהָא כִּד הוּוּ תִּיִן
בְּקִדְמִיתָא לָא הָוָה בְּהוּ שְׂבַחָא (ו"ח וּלְבַתֵּר הָוָה בְּהוּ שְׂבַחָא),
וְתִרְוִייהוּ אֲשִׁתְּדִלוּ לְמַעְבַּד טִיבוּ וְקִשׁוּט עִם אֲנָוִן
מִיִּתְיָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סִייע בְּתַהוּא עוֹבְדָא
וְכִלָּא הָוָה בְּדָקָא יָאוּת. וְכַאֲה אִיהוּ מָאן דְּאֲשִׁתְּדִל
בְּאוּרִיִּתָא יִמָּא וְלִילְיָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (יהושע א)
וְהִגִּית בּוּ יוֹמָם וְלִילָה לְמַעַן תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
הַכְּתוּב בּוּ כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ וְגו':

וְיִוִּסְף הוֹרֵד מִצְרַיִמָה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפַר וְגו'. (מִה כְּתִיב

לְעִיל וַיִּכֹּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר, אִיהוּ אָמַר לְגַבִּי אֲבֹי הַכֹּר נָא וְגו', וְעַל דָּא וַיִּכֹּר
יְהוּדָה. וְכְתִיב וְהִנֵּה תְּאוּמִים בְּבִטְנָה. תְּאוּמִין הוּוּ מִקְדָּמַת דְּנָא אַחִין הוּוּ. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר,
לֹא אֲשַׁמֵּעַ הַכִּי. אֵלֹא בְּגִין אַחֲרֵינִין אֲתִּילִידוּ. אָמַר רַבִּי אַבְא, בְּגִין כִּד אֲשִׁתְּדִלַת לְאֲשַׁכְּחָא
אוֹבְדָא דְאַתְּאֲבִיד. תָּא חַזִּי מַה כְּתִיב, וַיְהִי כַּמְשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אֲחִיו וְתֹאמַר מַה-פְּרַצְתָּ
עֲלִיד פְּרִיז. רַמּוֹ הֵכָא פְּרִיצוּתָא קַדְמָאָה דְּפְרִיזִין הֵהוּא דְּמִית עֲלִיהּ מִשְׁמַע דְּכְתִיב פְּרַצְתָּ

לשון הקודש

וְזָהוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ד) וְשִׁבְחָ אֲנִי
אֶת הַמֵּתִים שְׂכָר מֵתוֹ, שְׁהָרִי כְּשִׁהוּ
תִּיִם בְּהַתְחַלָּה, לֹא הָיָה בְּהֵם שְׂבַח וּ"ח
וְאַחַר כִּד הָיָה בְּהֵם שְׂבַח, וְשִׁתְּיָהֶן הִשְׁתְּדִלוּ
לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְאַמֶּת עִם אוֹתָם הַמֵּתִים,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִייע בְּאוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה
וְהַכֹּל הָיָה כְּרָאוּי. אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שֶׁמִּשְׁתְּדִל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלִילָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (יהושע א) וְהִגִּית בּוּ יוֹמָם וְלִילָה
לְמַעַן תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב בּוּ

כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ וְגו'.
וְיִוִּסְף הוֹרֵד מִצְרַיִמָה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפַר
וְגו'. וְמַה כְּתוּב לְמַעְלָה? וַיִּכֹּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר.
הוּא אָמַר לְאֲבֹי הַכֹּר נָא וְגו', וְעַל כֵּן וַיִּכֹּר
יְהוּדָה. וְכְתוּב וְהִנֵּה תְּאוּמִים בְּבִטְנָה. תְּאוּמִים
הֵינּוּ מִקְדָּם לְכֵן אַחִים הֵינּוּ. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, לֹא
כִּד נִשְׁמַע, אֵלֹא בְּגִינִים אַחֲרֵינִים נולדוּ. אָמַר רַבִּי
אַבְא, מִשּׁוּם כִּד הִשְׁתְּדִלָּה לְמַצָּא הַאֲבָדָה
שֶׁנֶּאֱבָדָה בָּא רָאָה מַה כְּתוּב, וַיְהִי כַּמְשִׁיב יָדוֹ
וְהִנֵּה יָצָא אֲחִיו וְתֹאמַר מַה-פְּרַצְתָּ עֲלִיד פְּרִיז. רַמּוֹ

עליך פריצותא בגין דאצטריכת לאטרתא למרד ובגין כך פריצותא תעביד בשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ועל דא ויקרא את שמו פרץ. ולבתר דכל עובדא דיהודה אתמר דיהודה זבין ליה ליוסף. ואיהו גרים ליה לכל האי. דאי יהודה הוה אמר נהדר ליה לאבונא הוה עבדין ליה אחוי הכי ועל דא נחתו ליה אחוי משלטנותא דעליהו. לבתר דאתגלי מאחוי ואתא עליה כל דא אהדר ואמר ויוסף הורד מצרימה) **מאי הורד.**

דאסתבם קדשא בריך הוא ביהוה עובדא לקיימא גזרה דיליה דגזר בין הפתרים דכתיב, (בראשית טו) ידוע ידוע כי גר יהיה זרעך וגו'. ויקנהו פוטיפר לסטר חטאה קנה ליה.

פתח ואמר, (איוב ט) האמר לחרם ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם. תא חזי, שבעה ככביא עבד קדשא בריך הוא ברקיעא, וכל רקיעא ורקיעא אית ביה פמה שמשין ממנין לשמשא ליה לקדשא בריך הוא.

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא לאותו המעשה לקים את הגזרה שלו שגזר בין הפתרים, שבתוב (בראשית טו) ידוע תדע כי גר יהיה זרעך וגו'. ויקנהו פוטיפר, לצד החטא קנה אותו.

פתח ואמר, (איוב ט) האמר לחרם ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם. בא ראה, שבעה כוכבים עשה הקדוש ברוך הוא ברקיע, ובכל רקיע ורקיע יש פמה שמשים ממנין לשמשו של הקדוש ברוך הוא.

באן התפרצות ראשונה שפרץ זה שמת עליו, ממשמע שבתוב פרצת עליך, התפרצות בגלל שהצטרפת להטריח לאדונך, ומשום כך התפרצות תעשה בשאר אמות עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ועל זה ויקרא שמו פרץ. ולאחר שקל מעשה של יהודה נאמר שיהודה מכר לו ליוסף, והוא גרם לו לכל זה, שאם יהודה היה אומר נחזיר אותו לאבינו, היו עושים לו אחיו כך, ועל זה הורידו אותו אחיו משלטונו שעליהם. ולכסוף שגלה מאחיו וכא עליו כל זה, תור ואמר ויוסף הורד מצרימה מה זה הורד? שהסכים

בְּגִין דְּלִית לָךְ שְׁמֵשָׁא אוּ מְמַנָּא דְּלִית לִיה פּוֹלְחָנָא
 וְשְׁמוּשָׁא לְמֵאֲרִיָּה, וְקִיָּמִי כָּל חַד וְחַד עַל
 הַהוּא שְׁמוּשָׁא דְאַתְּפַקְדָּא בֵּיה, וְכָל חַד יַדְעַ
 עֲבִידֵיהּ לְשְׁמֵשָׁא.

מְנַהוֹן מְשֻׁמְשֵׁי בְּשְׁלִיחוּתָא דְמַרְיָחוֹן וְאַתְּפַקְדוֹן
 בְּעֵלְמָא עַל כָּל עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי נָשָׂא, וּמְנַהוֹן
 דְּקָא מְשַׁבְּחִין לִיה וְאִינוּן (הא) אַתְּפַקְדוֹן עַל שִׁירְתָּא.
 וְאַף עַל גַּב דְּאִינוּן אַתְּפַקְדוֹן בְּהֵאִי, לִית לָךְ כָּל חֵילָא
 בְּשִׁמְיָא וְכֻכְבִּין וּמְזִלֵי דְכֻלְּהוּ לָא מְשַׁבְּחִין לִיה
 לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּעָאל לִילְיָא כְּדִין אַתְּפַרְשֵׁן תְּלַת
 סְטָרִין מְשַׁרְיִין לְתַלְתָּא סְטָרֵי עֵלְמָא, וּבְכָל
 סְטָרָא וְסְטָרָא אֶלְף אֶלְפִין וְרַבּוּא רַבָּן וְכֻלְּהוּ מְמַנָּן
 עַל (דף קפט ע"א) שִׁירְתָּא.

לשון הקודש

שְׁדַם מְפַקְדִים עַל זֶה, אִין לָךְ כָּל חֵיל
 בְּשָׂמִים וְכֻכְבִּים וּמְזִלוֹת שְׁפָלָם לָא
 מְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 שְׁחָרִי בְּשַׁעָה שְׁנַכְנַם הַלִּילָה, אִין
 נְפַרְדִים שְׁלֵשָׁה צְדָדִים מַחְנוֹת לְשַׁלְשֵׁת
 צְדָדֵי הָעוֹלָם, וּבְכָל צַד וְצַד אֶלְף אֶלְפִים
 וְרַבּוּא רַבָּבוֹת, וְכֻלָּם מְמַנָּים עַל הַשִּׁירָה.

מְשׁוּם שְׁאִין לָךְ שְׁמֵשׁ אוּ מְמַנָּה שְׁאִין
 לוּ עֲבוּדָה וְשְׁמוּשׁ לְאֲדוֹנָו, וְעוֹמְדִים כָּל
 אַחַד וְאַחַד עַל אוֹתוֹ הַשְׁמוּשׁ שְׁנַתְּמַנָּה
 בוּ, וְכָל אַחַד יוֹדְעַ עֲבוּדָתוֹ לְשַׁמֵּשׁ.
 מַחֲהִים שְׁמֵשְׁמֵשִׁים בְּשְׁלִיחוּת רַבּוּנָם
 וּמְפַקְדִים בְּעוֹלָם עַל כָּל מַעֲשֵׂי בְּנֵי
 הָאָדָם, וּמַחֲהִים שְׁמֵשְׁבַחִים אוֹתוֹ, וְהֵם
 וְהֵרִין מְפַקְדִים עַל הַשִּׁירָה. וְאַף עַל גַּב

תִּלְתַּת מִשְׁרֵיין אֵינוּן, וְיַחַד חֵיוֹתָא קְדִישָׁא מְמַנָּא
עַלְיֵיהּ וְקִימָא עַלְיֵיהּ, וְכִלְהוּ קָא מְשַׁבְּחָן
לִיה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עַד דְּאֵתִי צַפְרָא, כַּד אֵתִי
צַפְרָא, כָּל אֵינוּן דְּבַסְטָר דָּרוּם וְכָל כְּכַבֵּיָא דְנַהֲרִי,
כִּלְהוּ מְשַׁבְּחָן וְאִמְרִי שִׁירְתָּא לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּמָה
דְּאֵת אִמְר, (איוב לח) בְּרִן יַחַד כְּכַבֵּי בְקָר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי
אֱלֹהִים. בְּרִן יַחַד כְּכַבֵּי בְקָר, אֵלִין כְּכַבֵּיָא דְבַסְטָר
דָּרוּם כְּמָה דְּאֵת אִמְר, (בראשית יט) וַיִּשְׁפֹּם אַנְרָהֶם בְּבִקְר.
וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים, אֵלִין אֵינוּן דְּבַסְטָר שְׂמַאֲלָא
דְּאֵתְכִלְלוּ בִּמְנָא.

וְכִדִּין צַפְרָא נָהִיר, וַיִּשְׁרָאֵל נָטְלִי שִׁירְתָּא וּמְשַׁבְּחָן
לִיה לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּימְמָא, תִּלְתַּת זְמַנִּין
בִּימְמָא, לְקַבֵּל תִּלְתַּת זְמַנִּין דְּלִילְיָא. וְקִימִין אֵלִין
לְקַבֵּיל אֵלִין, עַד דְּיִסְתַּלַּק יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

לשון הקודש

הכוכבים שפצד דרום, כמו שנאמר
(בראשית יט) וישפם אנרהם בבקר. ויריעו
כל בני אלהים - אלו הם שפצד שמאל
שנכללו בימין.

ואז מאיר הבקר, וישראל נושאים
שירה ומשבחים לקדוש-ברוך-הוא
ביום, שלש פעמים ביום כנגד שלש
פעמים של הלילה, ועומדים אלה כנגד
אלה, עד שמתעלה כבודו של הקדוש

שלשה מחנות הם, ותיק קדושה אחת
ממנה עליהם ועומדת עליהם, וכלם
משבחים את הקדוש ברוך הוא עד
שבא הבקר. בשבא הבקר, כל אותם
שפצד דרום וכל הכוכבים שמאירים,
כלם משבחים ואומרים שירה
לקדוש-ברוך-הוא, כמו שנאמר (איוב לח)
ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני
אלהים. ברן יחד ככבי בקר - אלו

בִּימָמָא וּבְלֵילָא בְּדָקָא יְאוּת, וְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
אֶסְתַּלַּק בְּהוּ בְּשִׁית אֱלִין.

הַהוּא חֵיוֹתָא קִדְיִשָׁא דְקִיּוּמָא עֲלֵייהוּ לְעִילָא
קִיּוּמָא עַל יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּגִין לְאַתְקַנָּא
כֻּלָּא בְּדָקָא יְאוּת. מַה כְּתִיב בָּהּ (משלי לא) וַתִּקַּם בְּעוֹד
לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ. וַתִּתֵּן טָרַף
לְבֵיתָהּ אֱלִין אֵינּוֹן מִשִּׁירֵיין דְּלְעִילָא, וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ
אֱלִין מִשִּׁירֵיין דְּיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וּבְגִין כֶּךָ יְקָרָא
דְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אֶסְתַּלַּק מִכָּל סְטְרִין מֵעִילָא
וּמִתַּתָּא. וְעַל דָּא כֻּלָּא הָוָה (ס"א הו"א) בְּרִשׁוּתֵיהּ קִיּוּמָא,
וְכֻלָּא אִיהוּ בְּרַעוּתֵיהּ.

הָאֵמֵר לְחֶרֶם וְלֹא יִזְרָח. (איוב ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר,
דָּא יוֹסֵף. וּבְעַד פּוֹכְבִים יַחְתָּם, אֱלִין אֵינּוֹן
אֲחֵי דְכְּתִיב בְּהוּ וְאַחַד עֶשֶׂר פּוֹכְבִים מִשְׁתַּחֲוִים לֵי.

לשון הקודש

לְנַעֲרֹתֶיהָ – אלו המַחֲנוֹת של יִשְׂרָאֵל
לְמַטָּה. ומשום כֶּךָ כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה מִכָּל הַצְּדָדִים,
מִמַּעַלָּה וּמִמַּטָּה, וְעַל כֵּן הִבֵּל הָיָה וְהוּא
עוֹמֵד בְּרִשׁוּתוֹ וְהִבֵּל הוּא בְּרַצוֹנוֹ.

(איוב ט) הָאֵמֵר לְחֶרֶם וְלֹא יִזְרָח – רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר זֶה יוֹסֵף. וּבְעַד פּוֹכְבִים
יַחְתָּם – אלו הם אֲחֵי, שְׂכַתוֹב בְּהֶם

בְּרוּךְ הוּא בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה בְּרִאוּי, וְהַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה בְּשֵׁשׁ הַלָּלוּ.

אוֹתָהּ הַחַיָּה הַקָּדוֹשָׁה שְׁעוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם
לְמַעַלָּה, עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה בְּדִי
לְתַנּוּן הִבֵּל בְּרִאוּי. מַה כְּתוּב בָּהּ? (משלי
לא) וַתִּקַּם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ
וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ. וַתִּתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ –
אלו אוֹתָם הַמַּחֲנוֹת שְׁלֹמַעַלָּה. וְחֶק